Jerzy Pilch

MARSZ POLONIA

POLSKIE CENTRUM KOMEDII
TEATR POWSZECHNY W ŁODZI

opracowanie programu: Anna Maria Dolińska, Robert Urbański

opracowanie graficzne: Maciej Mraczek

plakat: Wojciech Stefaniak

druk: Profesja Druk

Marsz Polonia 18. międzynarodowy
przygotowany specjalnie na festiwal
sztuk
przyjemnych
i nieprzyjemnych
FESTIWAL

Sz(t)uka ludzi myślących

2012

Jerzy Pilch

MARSZ POLONIA

prapremiera 21. 01. 2012

reżyseria: **Jacek Głomb**

adaptacja: **Robert Urbański**

scenografia: **Małgorzata Bulanda**

muzyka: **Bartek Straburzyński**

ruch sceniczny: **Witold Jurewicz**

obsada:

Jerzy Pisarz - **Jakub Kotyński** (gościnnie)
Zagubiony Mit „Solidarności"- **Andrzej Jakubas**
Towarzysz Garstka - **Mirosław Henke**
Maksymilian Kowalewicz - **Artur Majewski**
Hermina, jego córka / Księżniczka Elena - **Aleksandra Listwan** (gościnnie)
Koniecpolski/Biały Miś - **Arkadiusz Wójcik**
Szlachciura - **Marek Ślosarski**
Matka Polka - **Marta Górecka**
Karolina, hostessa/Gospodyni - **Magda Zając**
Babka Pilchowa - **Barbara Połomska**
Górnik - **Jan W. Poradowski**
Bronek Badylek - **Janusz Kubicki**
Beniamin Bezetzny - **Grzegorz Wojdon** (gościnnie)
Kapelan Stollo - **Artur Zawadzki**

Jeden **Polak** to istny czar,

dwóch **Polaków** - to awantura,

trzech **Polaków** - och, to już jest polski problem.

Voltaire, XVIII w.

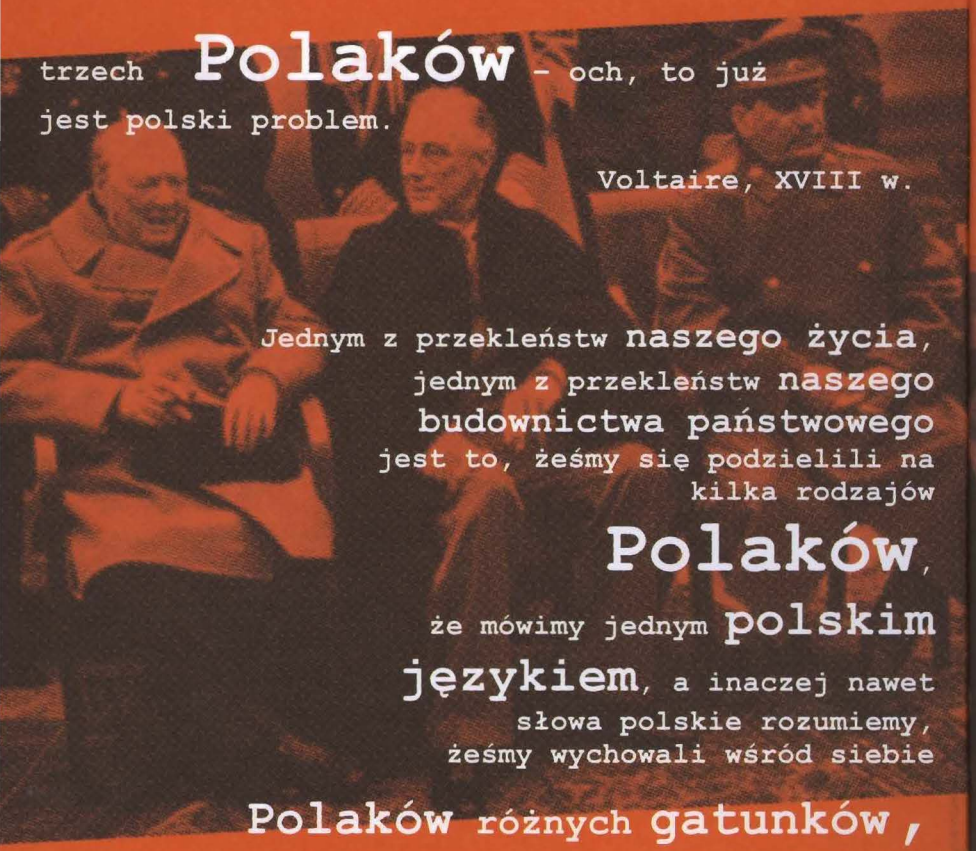

Jednym z przekleństw **naszego życia**, jednym z przekleństw **naszego budownictwa państwowego** jest to, żeśmy się podzielili na kilka rodzajów **Polaków**, że mówimy jednym **polskim językiem**, a inaczej nawet słowa polskie rozumiemy, żeśmy wychowali wśród siebie **Polaków różnych gatunków**, **Polaków** z trudnością się porozumiewających...

Józef Piłsudski, XX w.

Cechy charakterystyczne społeczeństwa **polskiego** to: alkoholizm, nieuczciwość, brak tolerancji względem inaczej myślących, nieposzanowanie pracy, zarówno cudzej jak i własnej. Wypadałoby zapytać, czy takiemu społeczeństwu przysługuje miano chrześcijańskiego.

Andrzej Szczypiorski, XX w.

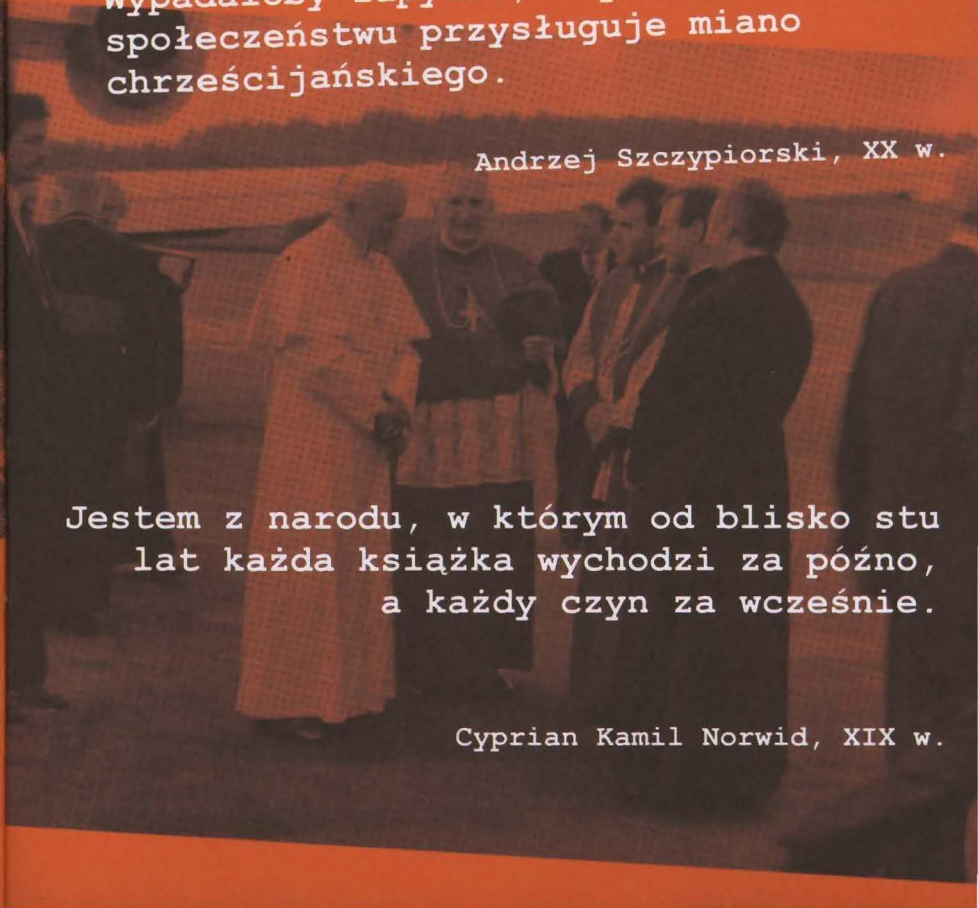

Jestem z narodu, w którym od blisko stu lat każda książka wychodzi za późno, a każdy czyn za wcześnie.

Cyprian Kamil Norwid, XIX w.

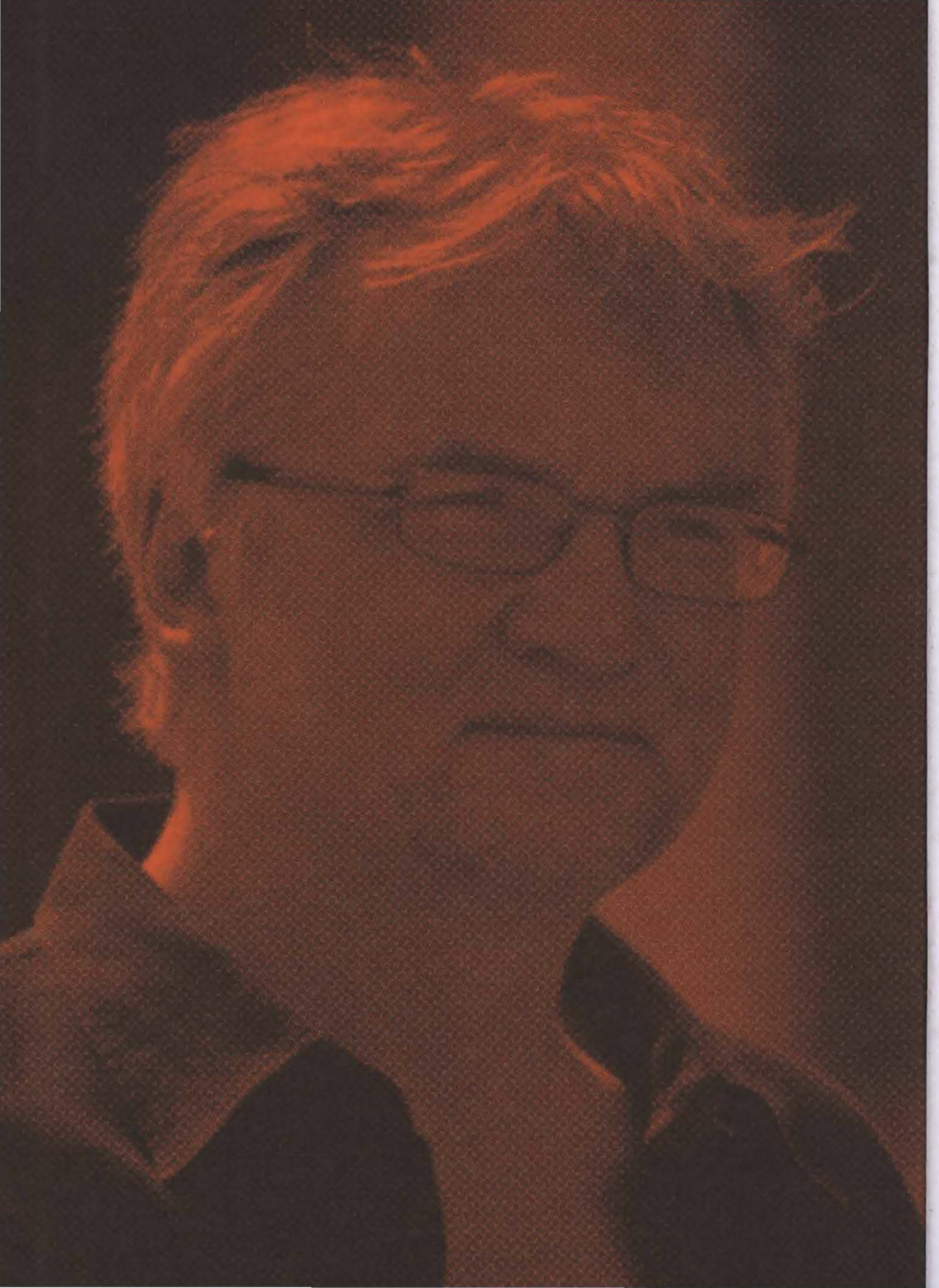

Jerzy Pilch

Prozaik, publicysta, kibic klubu piłkarskiego Cracovia. Urodzony w 1952 roku w Wiśle. Ukończył filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim. Wierną publiczność zdobył sobie w stanie wojennym, jako autor satyrycznych felietonów literackich czytanych na spotkaniach krakowskiego czasopisma mówionego „Na Głos". Szybko został też jednym z najpopularniejszych autorów „Tygodnika Powszechnego", w którym do 1999 roku był członkiem zespołu redakcyjnego. Następnie publikował felietony na łamach „Hustlera", „Polityki" (od marca 1999 do czerwca 2006) i „Dziennika" (od czerwca 2006 do sierpnia 2009), a obecnie tygodnika „Przekrój".
Za swój pierwszy tom opowiadań *Wyznania twórcy pokątnej literatury erotycznej*, otrzymał w 1989 roku Nagrodę Fundacji im. Kościelskich. W kolejnych utworach ujawniał swój talent narracyjny i umiejętność budowania anegdot, którą wielu przyrównuje do literackiej tradycji spod znaku Bohumila Hrabala czy Milana Kundery. Atrakcyjne językowo i niezwykle zabawne opowieści Pilcha, podszyte są jednocześnie charakterystyczną dla autora nostalgią. Jego bohaterowie daremnie próbują odnaleźć smaki młodości, odchodzących przyjaciół i kobiety, których już nie posiądą.
W maju 1998 roku jego książka *Tysiąc spokojnych miast*, została wyróżniona tytułem Krakowskiej Książki Miesiąca. A w 2001 roku Pilch uhonorowany został nagrodą Nike za powieść *Pod Mocnym Aniołem*. Do nagrody tej nominowany był pięciokrotnie, za: *Tezy o głupocie, piciu i umieraniu*, *Bezpowrotnie utraconą leworęczność* (za którą otrzymał w 1998 roku „Paszport Polityki" w kategorii: Literatura),

Pod Mocnym Aniołem, Moje pierwsze samobójstwo i Miasto Utrapienia.

Pilch był pomysłodawcą, ogłoszonego na łamach „Polityki" pod koniec 2003 roku, Ogólnonarodowego Konkursu na opowiadanie, który nosił nazwę „Pisz do Pilcha". Wyłonione w nim teksty złożyły się na opublikowaną w 2005 roku antologię *Pisz do Pilcha. Opowiadań współczesnych trzydzieści i trzy.*

Jego twórczość adaptowana była także na potrzeby telewizji, teatru i filmu. W 1994 roku na podstawie powieści *Spis cudzołożnic. Proza podróżna* powstał scenariusz filmu o tym samym tytule w reżyserii Jerzego Sthura. Pilch był współtwórcą dialogów do ekranizacji i pojawił się w niej w epizodycznej roli mężczyzny, którego główny bohater spotyka w barze. Pisarz jest także autorem scenariuszy do dwóch filmów z cyklu *Święta polskie*: *Żółty szalik* (2000) oraz *Miłość w przejściu podziemnym* (2006), oraz dwóch odcinków serialu telewizyjnego *Bar Atlantic*. Wystąpił również w filmie Witolda Adamka *Wtorek* (2001) i jest bohaterem poświęconego mu filmu dokumentalnego, zatytułowanego po prostu *Jerzy Pilch*. W 1998 roku jego *Monolog z lisiej jamy* oraz adaptacja powieści *Inne rozkosze* zrealizowane były w Teatrze Telewizji, gdzie w 2006 roku przeniesione zostały także, wyreżyserowane przez Piotra Cieplaka w Teatrze Narodowym w Warszawie, *Narty Ojca Świętego*.

Pilch jest jednym z najbardziej znanych współczesnych polskich pisarzy. Jego teksty tłumaczone były i publikowane za granicą. Przełożono je m.in. na angielski, niemiecki, serbski, bułgarski, estoński, francuski, hiszpański, holenderski, litewski, rosyjski i słowacki.

Niewiele jest zalet,

których **Polacy**

by nie mieli, i niewiele jest też wad,
których umieliby się ustrzec.

Winston Churchill, XX w.

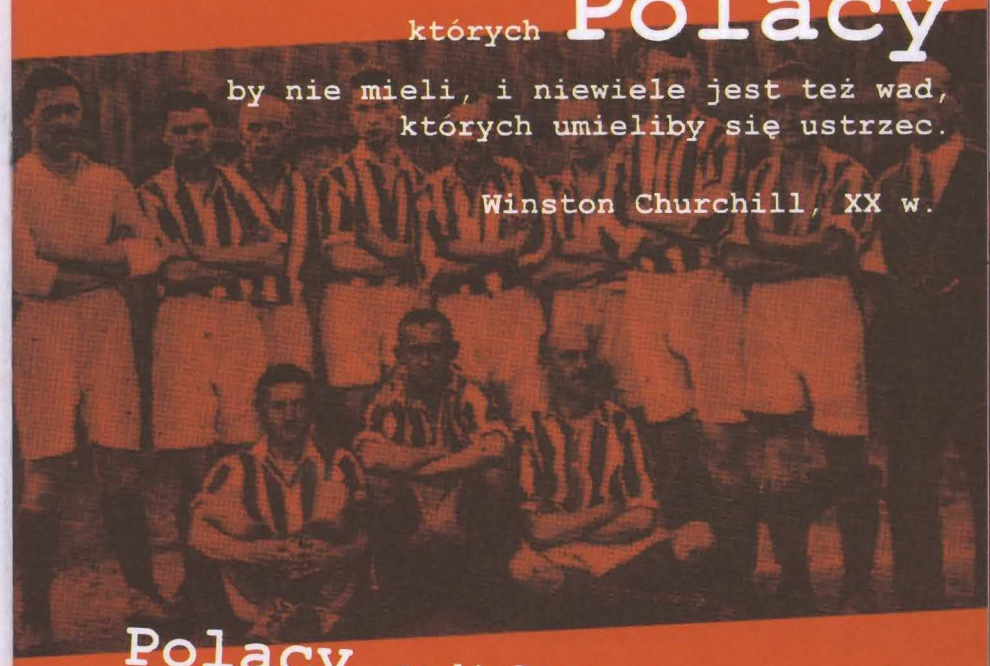

Polacy, czyli Scytowie są narodem wybranym, pierwszym wśród wszystkich narodów świata, do którego ongiś należało panowanie nad światem i do którego niezadługo powróci, a język **słowiański** - pierwotnym językiem świata.

Wojciech Dembołęcki, XVII w.

Wezwani na wyprawę wojenną

Polacy są mężni w bitwie, ale niezwykle okrutni w grabieżach i mordach. (...) Stąd to także się zdarza, że z powodu żądzy łupu odnoszą się do zaprzyjaźnionych ze sobą jak do wrogów...

Helmold z Bozowa, XII w.

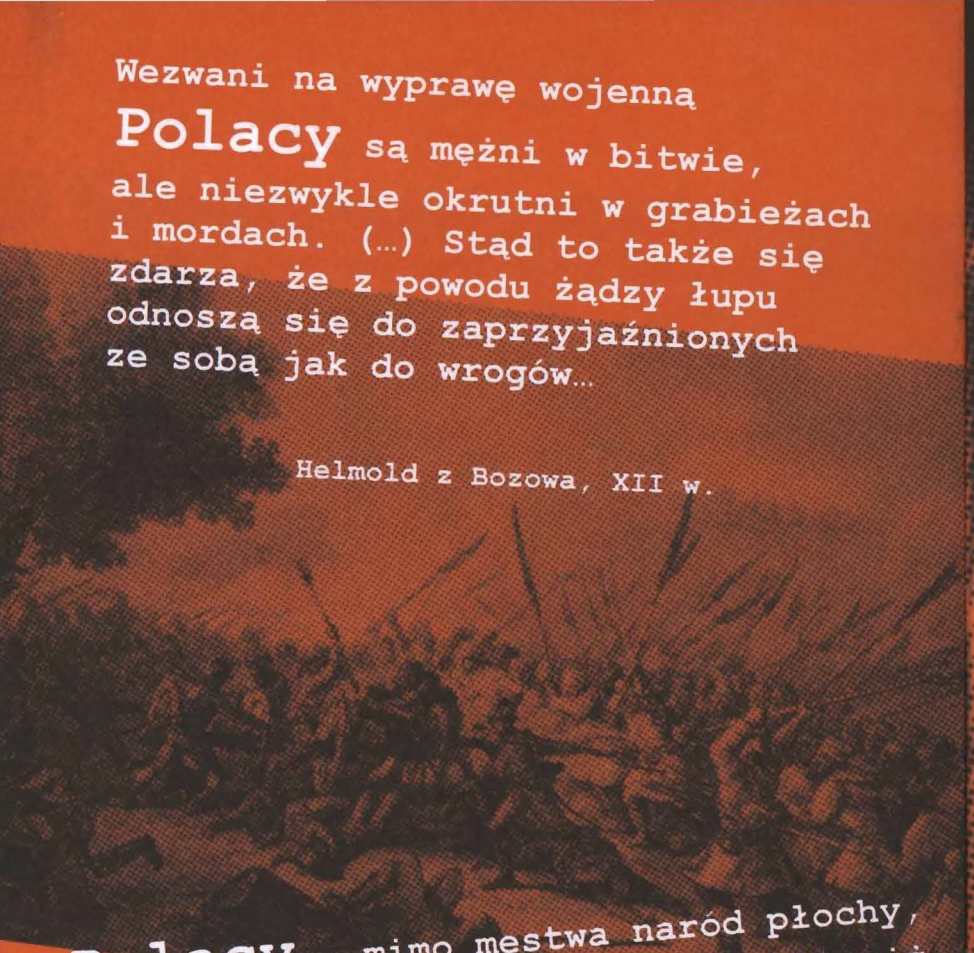

Polacy - mimo męstwa naród płochy, wytrwałości nie ma, zabawę woli niż pracę... Fantazji dużo, ale gdy się na słowa wyczerpią, do czynu ochoty i siły brak.

Stefan Batory, XVI w.

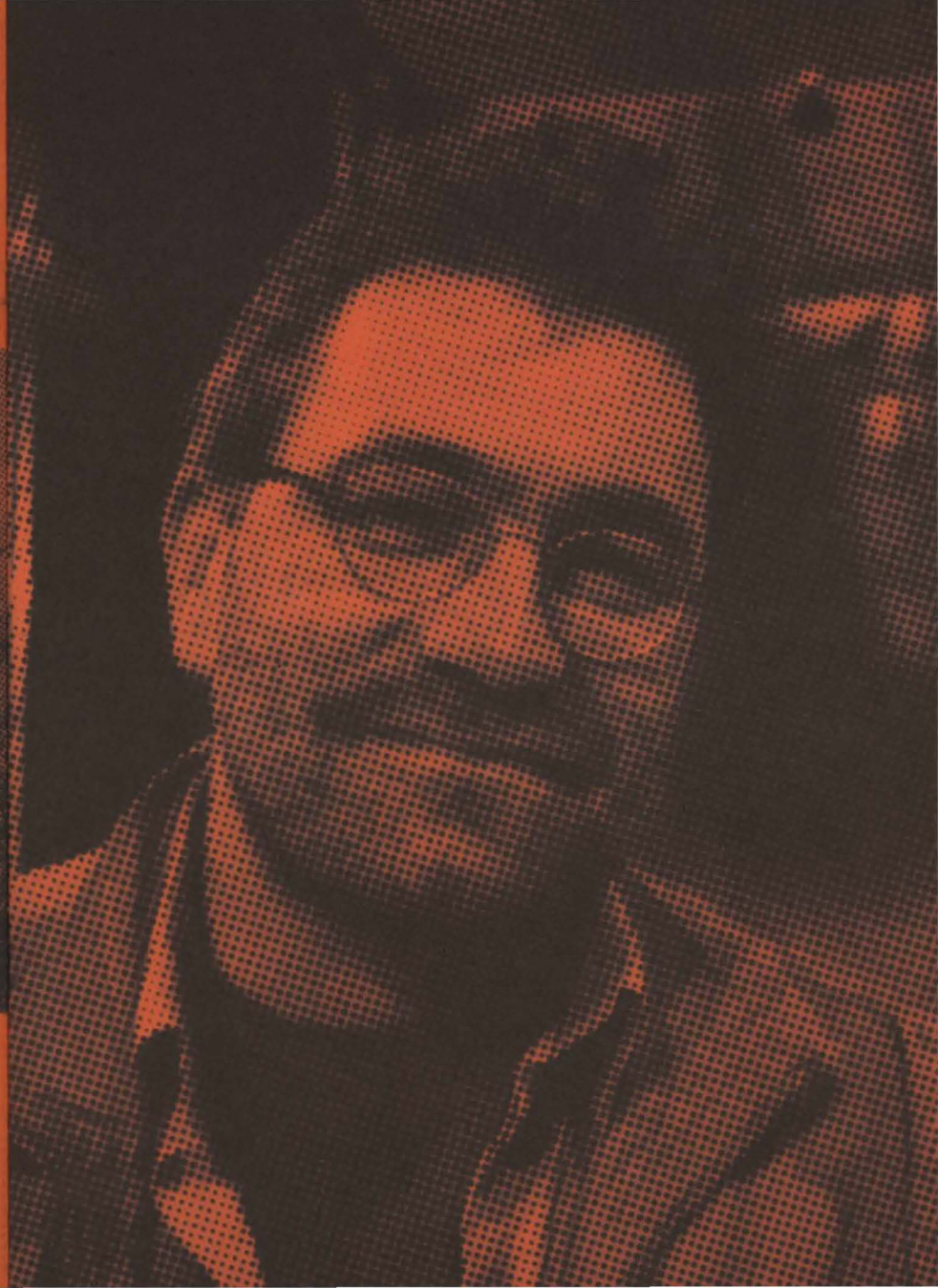

Jacek Głomb

Pracuję w Łodzi w Teatrze Powszechnym nad spektaklem wg powieści Jerzego Pilcha *Marsz Polonia* (premiera 21 stycznia 2012). Jerzego uważam prywatnie za najlepszego polskiego żyjącego pisarza, jestem trochę impregnowany na pilchowe „alkoholowe" powieści, natomiast kocham miłością szczerą, jego zanurzone w lokalności prowincjonalno-ewangelickie opowieści z Wisły. To kawał fantastycznego świata, z którego wykroiłem kiedyś w Zielonej Górze spektakl *Zabijanie Gomułki* wg powieści *Tysiąc spokojnych miast*. Książka ta, *Inne rozkosze*, opowiadania ze zbioru *Moje pierwsze samobójstwo*, felietony – to kawał świetnej literatury.

Marsz Polonia jest inny w tonie i narracji, to arcypolska, fantasmagoryczna opowieść o „z wolna przeradzającym się w orgię raucie" w posiadłości Beniamina Bezetznego, (którego pierwowzorem jest Jerzy Urban) na który trafia nasz bohater, pisarz, któremu niedaleko do samego autora. Dzieją się tam różne rzeczy, nie będę streszczał, powiem tylko, że w powieści często pojawiają się akcenty piłkarskie, bo i miłość Jerzego do piłki nożnej i Cracovii jest szeroko znana. Pierwszy raz w życiu będę miał okazję zainscenizować na scenie fragment meczu, co w roku Euro 2012 jest szczególnie podniecające.

Inscenizuję *Marsz Polonia* w Łodzi, mieście – legendzie, które przestało już być dla mieszkańców Ziemią Obiecaną. Mieście o ogromnej ilości zdegradowanych budynków, (to naprawdę wygląda porażająco, gorzej niż w Legnicy, te dziesiątki kamienic, którym grozi natychmiastowa katastrofa budowlana) na które patrzy wyremontowana do błysku przez Francuzów Manufaktura. „Łódź to smutne miasto, bo ludzie na jego ulicach się nie uśmiechają", słyszałem od znajomych i jakoś w to nie wierzyłem, dopóki tego nie dotknąłem. Naprzeciwko teatru nie ma kawiarni „Teatralna" ani „Maska", jest bar kawowy „Ignorantka" z piwem i winem lanym po 5 zł, z karaoke i tańcami. To kultowe miejsce na ulicy Legionów. 5 min. pieszo od Piotrkowskiej.

[wypowiedź za: www.jacekglomb.pl]

Reżyser teatralny i filmowy, od 1994 roku dyrektor Teatru im. Heleny Modrzejewskiej w Legnicy. Wyreżyserował kilkadziesiąt przedstawień m.in. *Pasję* wg M. Abramowicza (1995), wystawioną w zabytkowym legnickim Kościele Mariackim, a następnie graną w świątyniach na terenie całego kraju; *Złego* wg L. Tyrmanda (1996), wystawionego w poniemieckiej fabryce amunicji; *Don Kichota Uleczonego* K. Kopki (1997); *Koriolana* (wspólnie z K. Kopką) wg W. Szekspira (1998), zrealizowanego na terenie byłych pruskich, a następnie radzieckich koszar wojskowych; *Balladę o Zakaczawiu* M. Kowalewskiego, J. Głomba i K. Kopki (2000), graną w nieczynnym kinie „Kolejarz"; *Hamleta, Księcia Danii* (wspólnie z K. Kopką) wg W. Szekspira (2001) w zrujnowanej sali teatralnej; *Obywatela M – historyję* (2002) M. Kowalewskiego, spektakl inspirowany życiorysem byłego premiera Leszka Millera; *Otella* wg W. Szekspira (2006); *Wschody i Zachody Miasta* (2003); *Szawła* (2004) i *Łemka* (2007) R. Urbańskiego. Wystawił też głośne *Zabijanie Gomułki* wg J. Pilcha (2007) w Lubuskim Teatrze w Zielonej Górze oraz sztukę I. Kusiak *Zapach żużla* w Teatrze im. Juliusza Osterwy w Gorzowie (2009), a ostatnio *Księżną D'Amalfi*

J. Webstera w warszawskim Teatrze Studio (2010). Jacek Głomb był wielokrotnie nagradzany za swą działalność artystyczną, m.in. za reżyserię *Złego* na III Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej w 1997 roku, za inscenizację *Koriolana*, wg Fundacji Theatrum Gedanense najlepszego spektaklu szekspirowskiego w Polsce w sezonie 1998/99. *Ballada o Zakaczawiu* zwyciężyła w VII Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej, a za jej reżyserię Głomba uhonorowano w 2002 roku najbardziej prestiżową w Polsce nagrodą reżyserską im. Konrada Swinarskiego, przyznawaną przez Miesięcznik „Teatr". *Otello* przyniósł mu laur najlepszego reżysera X Międzynarodowego Festiwalu Szekspirowskiego w Gdańsku (2006), *Zabijanie Gomułki* zaś nagrodę reżyserską XIII Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej.

Trzy z przedstawień Głomba – *Pasja*, *Ballada o Zakaczawiu* oraz *Wschody i Zachody Miasta* – zostały przeniesione do telewizji, dla której zrealizował też widowisko muzyczne *Kwiaty polskie* (2005).

W 2007 roku po raz pierwszy, dwa lata później po raz drugi, zorganizował w Legnicy Międzynarodowy Festiwal Teatralny „Miasto", uznany za najciekawsze wydarzenie kulturalne roku na Dolnym Śląsku. Ponadto Jacek Głomb był dyrektorem artystycznym XI Ogólnopolskiego Festiwalu Komedii „Talia" w Tarnowie (2008) oraz jurorem wielu festiwali teatralnych.

W 2008 roku nakręcił swój debiutancki film fabularny *Operacja „Dunaj"*, którego światowa premiera odbyła się na festiwalu w Karlowych Warach. Od tej pory film odwiedził festiwale w Polsce, Czechach, Bułgarii, Niemczech, Austrii, Portugalii, USA, Turcji, Indiach, na Islandii i na Litwie.

Małgorzata Bulanda

Scenograf i kostiumolog, od 1994 roku pracuje w Legnicy. Współautorka idei wystawiania sztuk poza budynkiem teatru. Autorka scenografii i kostiumów do najbardziej znanych inscenizacji Teatru im. Heleny Modrzejewskiej: *Jak wam się podoba*, *Złego*, *Koriolana*, *Hamleta*, *Portowej Opowieści*, *Szawła*, *Made in Poland*, *Osobistego Jezusa*, *Otello*, *Łemko*, *Orkiestry* i wielu innych. Zaprojektowała wystrój sceniczny do telewizyjnych wersji przedstawień Teatru im. H. Modrzejewskiej: *Ballady o Zakaczawiu* oraz *Wschodów i Zachodów Miasta*. Była scenografem filmu *Operacja „Dunaj"* (2009). Współpracowała także m.in. z Teatrem Polonia i Teatrem Studio w Warszawie. Swoje kostiumy prezentowała również na dramatyzowanych pokazach: *Sen Szekspira* (Międzynarodowa Wystawa Scenograficzna Prague Quadriennale 2003, VIII Festiwal Szekspirowski w Gdańsku, 2004) oraz *Szmaty* (1. Międzynarodowy Festiwal Teatralny „Miasto", Legnica 2007). Za scenografię do *Osobistego Jezusa* i *Zabijania Gomułki* Bulanda otrzymała Nagrodę w XIII Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej (2007).

Robert Urbański

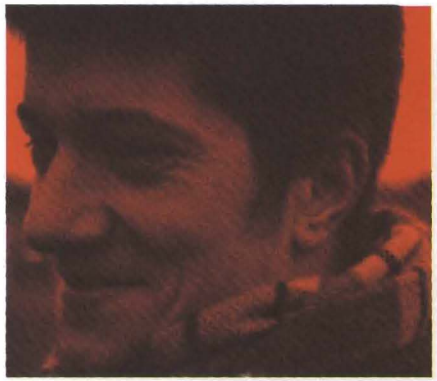

Absolwent polonistyki na Uniwersytecie Wrocławskim, w 2005 roku obronił pracę doktorską *Trzynastowieczne najazdy mongolskie w literaturze polskiego średniowiecza*. Jest kierownikiem literackim Teatru im. Heleny Modrzejewskiej w Legnicy, dla którego napisał sztuki *Wschody i Zachody Miasta* (2003, wersja TV 2005), *Szaweł* (2004), *Operacja „Dunaj"* (2006) i *Łemko* (2007), wszystkie zrealizowane w reżyserii Jacka Głomba. Zredagował tom *Teatr Miasta – Miasto Teatru. Dawna Legnica i jej teatr we wspomnieniach mieszkańców* (2003), oraz antologię *Dramaty Modrzejewskiej* (2007). Przełożył książkę Ericha Auerbacha *Język literacki i jego odbiorcy w późnym antyku łacińskim i średniowieczu* (2006). Jest laureatem nagrody za *Zabijanie Gomułki* (adaptacja powieści Jerzego Pilcha *Tysiąc spokojnych miast*) w XIII Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej (2007). Na potrzeby spektaklu *Polacy umierają* (2009) w reż. Pawła Wodzińskiego przetłumaczył jeden z dramatów Franza Xavera Kroetza. Jest także tłumaczem korespondencji Franza Kafki *Listy do rodziny, przyjaciół, wydawców*, (wyd. W.A.B. 2012) i razem z Jackiem Kondrackim autorem scenariusza polsko-czeskiego filmu fabularnego *Operacja „Dunaj"* i współautorem powieści pod tym samym tytułem (2009).

Dla Polaków można zrobić wszystko, z Polakami nic.

Aleksander Wielopolski, XIX w.

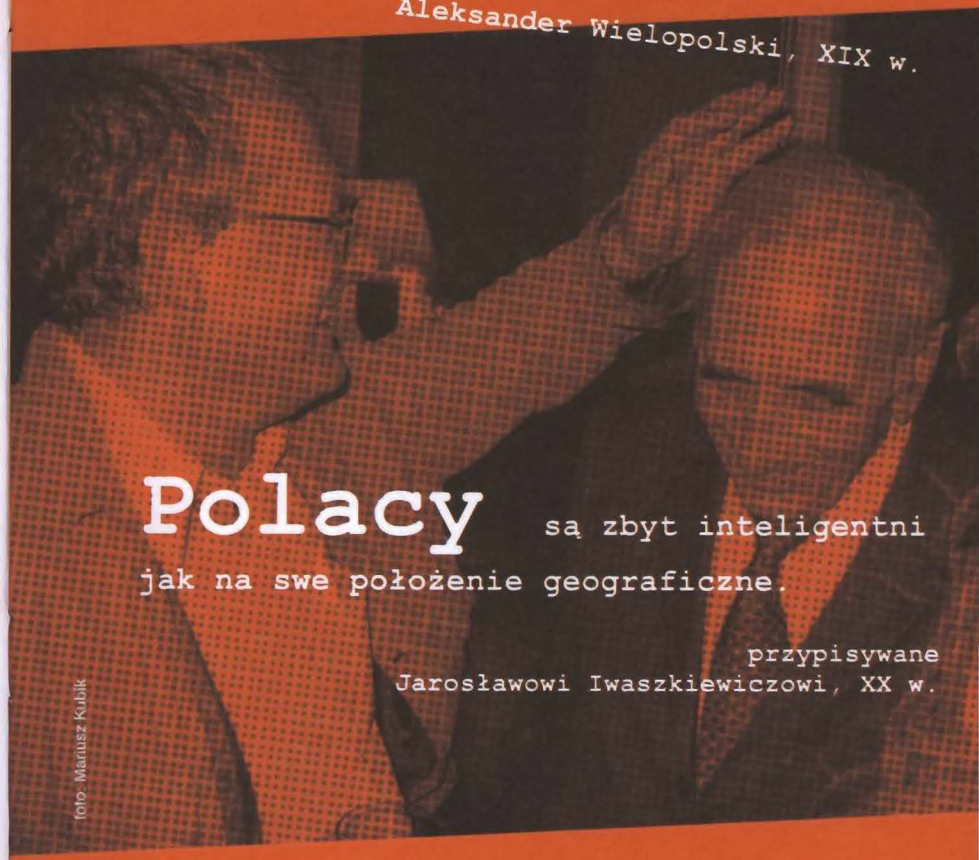

Polacy są zbyt inteligentni jak na swe położenie geograficzne.

przypisywane
Jarosławowi Iwaszkiewiczowi, XX w.

foto: Mariusz Kubik

Bartek Straburzyński

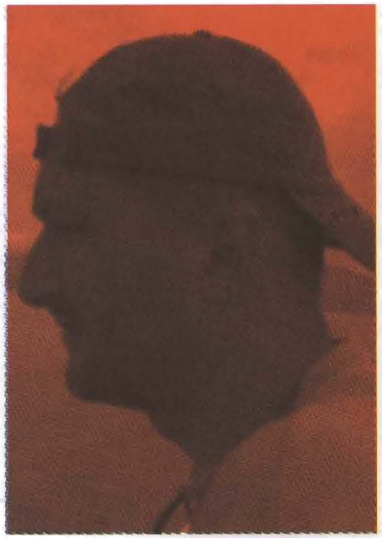

Muzyk rockowy, aranżer, producent muzyczny i kompozytor. Współpracował m.in. z Lechem Janerką przy płycie *Ur* z 1991 roku. Autor muzyki do głośnej *Ballady o Zakaczawiu* (2000), a także innych spektakli Jacka Głomba m. in. *Obywatel M – historyja* (2003), *Łemko* (2007), *Palę Rosję! Opowieść syberyjska* (2009), *Księżna D'Amalfi* (2010) i filmu *Operacja „Dunaj"*. Skomponował również muzykę do filmów Przemysława Wojcieszka *Głośniej od bomb* (2001), *W dół kolorowym wzgórzem* (2004) i Marka Lechkiego *Moje miasto* (2002), *Erratum* (2010).

Witold Jurewicz

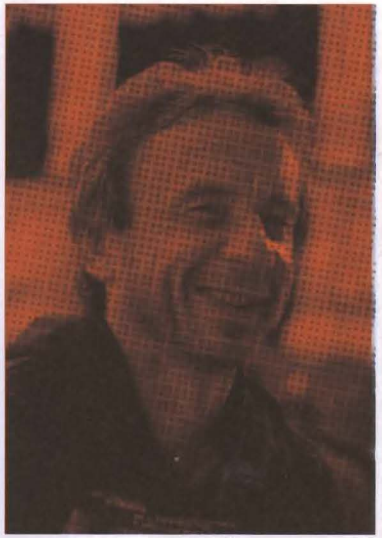

Nauczyciel tańca, choreograf, reżyser, performer, wykładowca Akademii Muzycznej w Łodzi (kierunek: choreografia), PPSKAK w Kaliszu i kursów instruktorskich w całym kraju. Założyciel, dyrektor artystyczny i choreograf Teatru Tańca Alter. W latach 1992-2008 dyrektor artystyczny Międzynarodowych Prezentacji Współczesnych Form Tanecznych w Kaliszu.
Autor programu nauczania tańca współczesnego i teorii ruchu. Twórca techniki ruchu wykorzystującej punkt podparcia jako podstawę do ruchu zgodnego z indywidualną motoryką ciała. Współpracuje z teatrami dramatycznymi w całej Polsce, m.in. Teatrem im. Stefana Jaracza w Łodzi, Teatrem im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu, Teatrem im. Juliusza Słowackiego w Krakowie, Teatrem Polskim w Poznaniu, oraz Teatrem im. Heleny Modrzejewskiej w Legnicy. Bierze udział w licznych projektach tanecznych i teatralnych. Prowadzi warsztaty w kraju i zagranicą.

Polacy są od improwizacji, może to jest nasze nieszczęście, ale jakby i tego nie było, niewiele by zostało

Maria Dąbrowska, XX w.

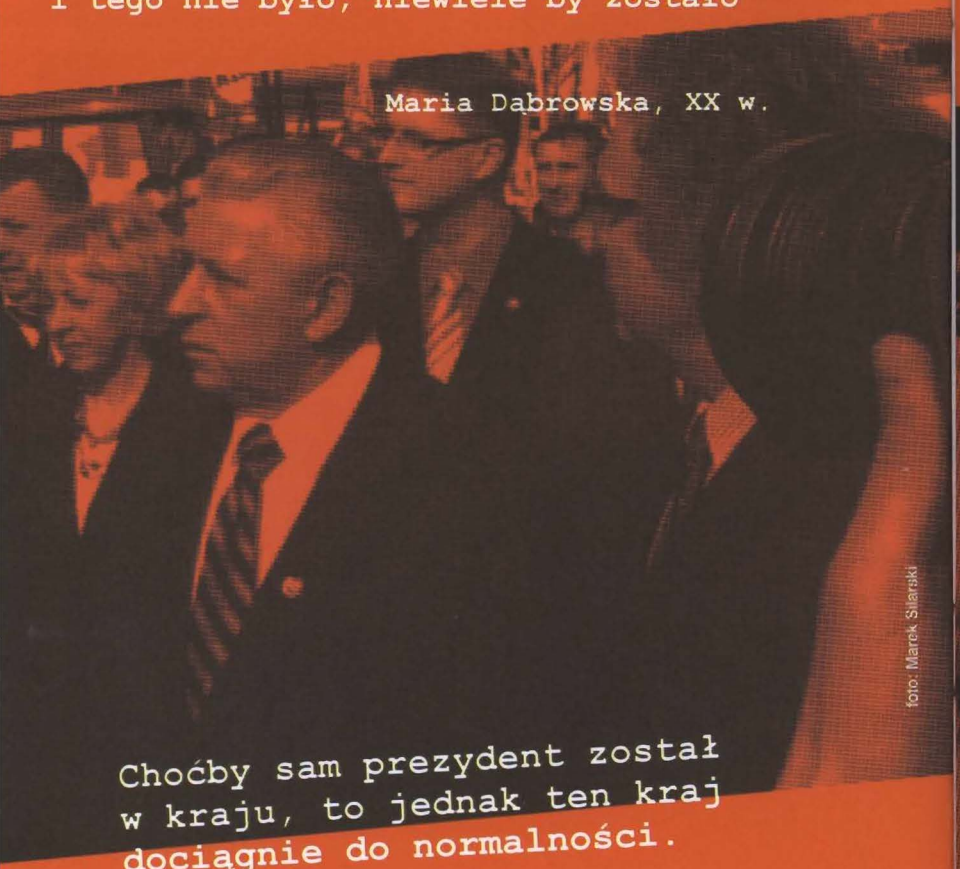

foto: Marek Śliwiński

Choćby sam prezydent został w kraju, to jednak ten kraj dociągnie do normalności.

Lech Wałęsa, XX w

Polacy nie zdziałali nigdy w historii nic poza wygłupianiem się i pochopnością do zwad.

Fryderyk Engels, XIX w.

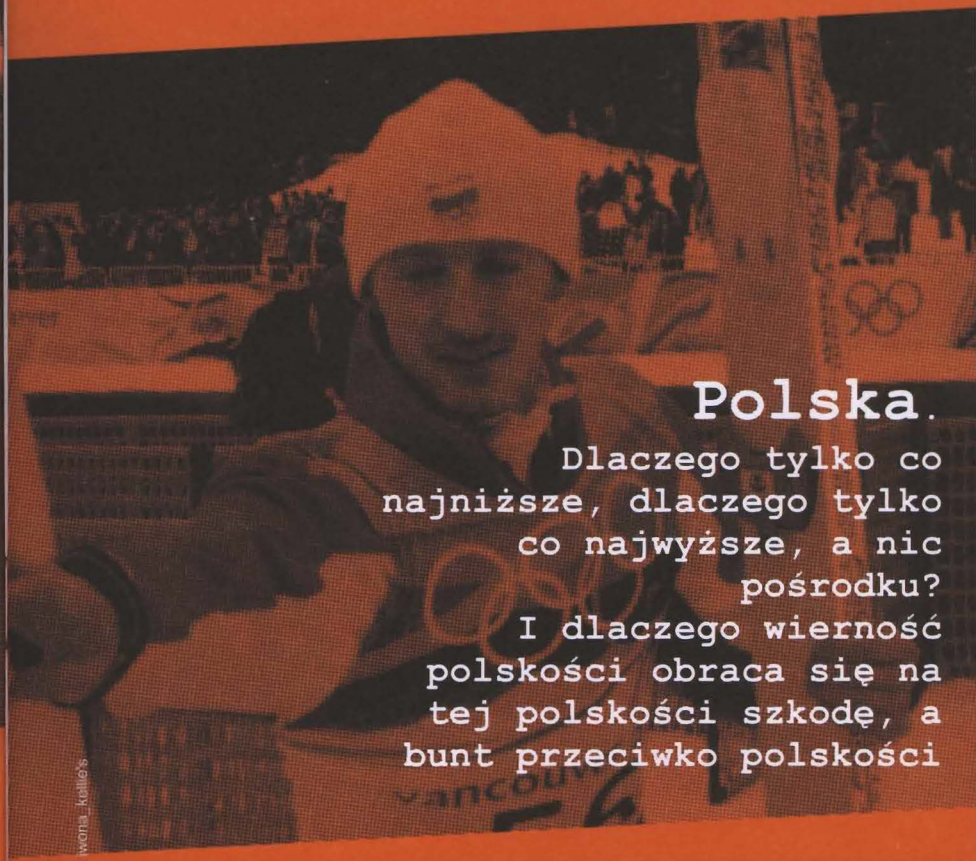

foto: Iwona Kotlińska

Polska.

Dlaczego tylko co najniższe, dlaczego tylko co najwyższe, a nic pośrodku? I dlaczego wierność polskości obraca się na tej polskości szkodę, a bunt przeciwko polskości

Czesław Miłosz, XX w.

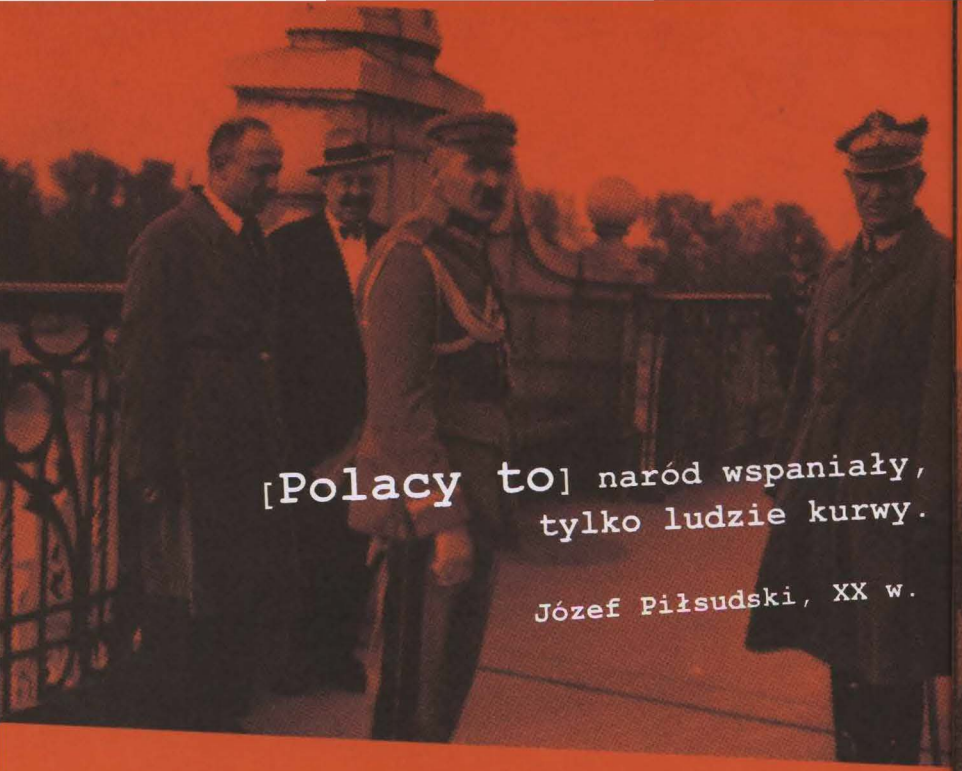

[Polacy to] naród wspaniały,
tylko ludzie kurwy.

Józef Piłsudski, XX w.

Jestem **Polakiem** - więc całą rozległą
stroną swego ducha
żyję życiem **Polski**,
Jej uczuciami
i myślami, Jej potrzebami, dążeniami
i aspiracjami.

Roman Dmowski, XX w.

Dajcie **Polakom** rządzić
a sami się wykończą.

Otto von Bismarck, XIX w.

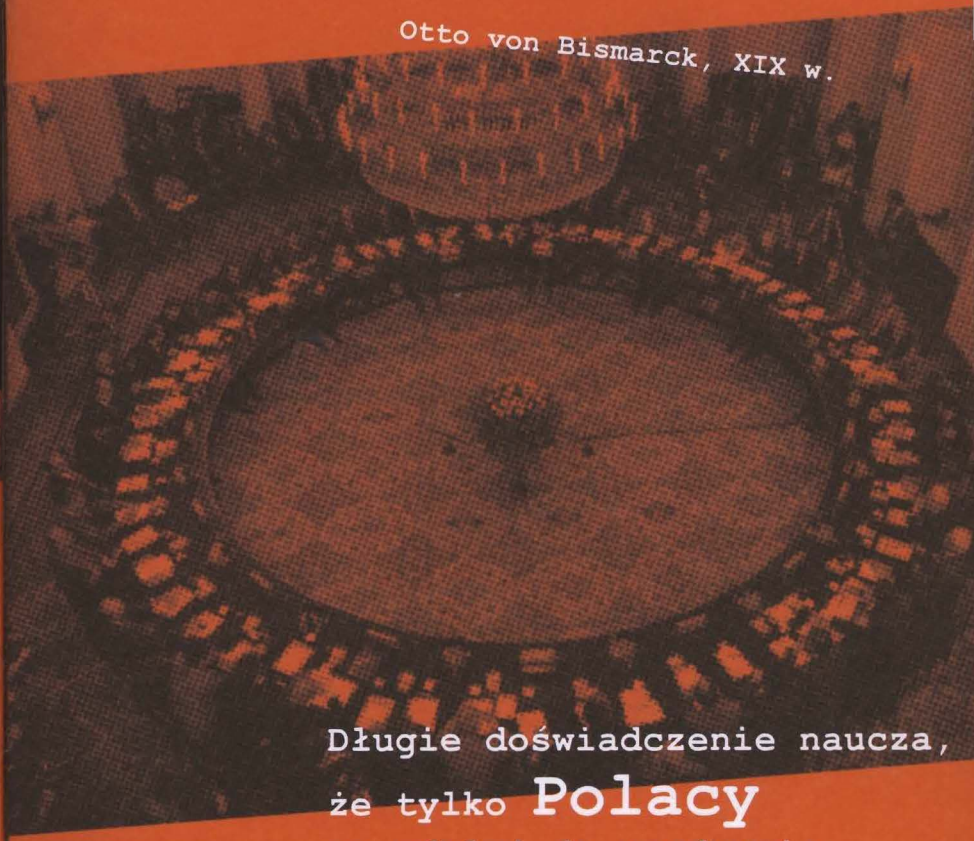

Długie doświadczenie naucza,
że tylko **Polacy**
są zdolni do rządzenia
Polakami.

Stanisław Staszic, XVIII/XIX w.

O! Polsko!

Póki ty duszę anielską
Będziesz więziła w czerepie
rubasznym,
Poty kat będzie rąbał twoje
cielsko,
Poty nie będzie twój miecz zemsty
strasznym...

Juliusz Słowacki, XIX w.

Dziękuję niebu, że we wszystkich
swoich instynktach pozostałem
Polakiem.

Fryderyk Nietzsche, XIX w.

foto: JJ Georges

Polska ginie...

Tańcujmy póki czasu stanie,
Tańcujmy i nie myślmy, co
nastąpi potem,
I skończmy godnie scenę
płochych głów zawrotem.

Kajetan Koźmian, XVIII/XIX w.

foto: Rainer Mittelstädt

dyrektor Ewa Pilawska

aktorzy
Magdalena Dratkiewicz, Marta Górecka, Maja Korwin, Barbara Lauks, Karolina Łukaszewicz, Ewa Sonnenburg, Magda Zając, Beata Ziejka, Janusz German, Jakub Firewicz, Mirosław Henke, Andrzej Jakubas, Piotr Lauks, Jacek Łuczak, Artur Majewski, Jan Wojciech Poradowski, Marek Ślosarski, Artur Zawadzki

aktorzy współpracujący
Masza Bogucka, Mariola Krysińska, Aleksandra Listwan, Zofia Plewińska, Jakub Kotyński, Michał Maliszewski, Grzegorz Pawlak, Tomasz Piątkowski, Mariusz Witkowski, Grzegorz Wojdon

emeryci:
Ilona Bartosińska, Barbara Połomska, Gabriela Sarnecka, Barbara Szcześniak, Janusz Kubicki, Michał Szewczyk

z-ca dyrektora	*Maja Wójcik*
kierownik literacki	*Anna Maria Dolińska*
reżyser	*Marcin Sławiński*
główna księgowa	*Ewa Muszyńska Holz*
pełnomocnik dyrektora ds. inwestycji	*Ireneusz Kaczka*
kierownik Działu Współpracy z Widzami i Mediami	*Celina Żukowska*
rzecznik prasowy	*Andrzej Jakubas*
plastyk, grafik	*Maciej Mraczek*
kierownik Działu Technicznego	*Edward Kołtek*
koordynator pracy artystycznej	*Małgorzata Cholak*
sekretariat, tłumaczenia	*Magdalena Maciaszczyk*
specjalista ds. organizacji pracy, kadry	*Maria Kazimierczak*
Dział Współpracy z Widzami i Mediami	*Ewa Feliga-referent, kasjer, Emilia Marciniak-referent, Małgorzata Myszkowska-referent, kasjer, Bartłomiej Dmochowski-referent*
inspicjenci, suflerzy	*Alina Falana, Małgorzata Urzędowska*
z-ca kierownika Działu Technicznego	*Andrzej Kowalski*
z-ca kierownika Działu Technicznego ds. sceny	*Marcin Stasiak*
z-ca głównej księgowej	*Iwona Łukasiewicz*
księgowość	*Anna Chojecka, Barbara Paszkowska, Maria Zamojska, Józef Michalski*
grafik	*Janina Piechowicz*
główny specjalista energetyk	*Jerzy Ciarkowski*
prace techniczne, transport, zaopatrzenie	*Marek Gibki*
referent techniczny	*Mirosław Kluska*
magazyny, goniec	*Marta Najder*
prace perukarskie i charakteryzatorskie	*Bernadeta Kundzicz-Adamska*
prace krawieckie	*Marian Grzelak*
prace modelatorskie	*Krzysztof Drozdowski*
prace stolarskie	*Krzysztof Michalak, Antoni Popiołek*
światło	*Piotr Dygas, Łukasz Broniewski, Sylwester Wilk,*
dźwięk	*Tadeusz Kuś, Andrzej Otomański*
garderoba, rekwizyty	*Tamara Fligiel*
montaż dekoracji	*Lech Głowacki, Krzysztof Maciejewski, Andrzej Rybicki*
bileterki, szatniarki	*Barbara Bujak*
opiekun, zdrowa żywność	*Tamara Fligiel*

Loża przyjaciół
Teatru Powszechnego w Łodzi

Dalkia Łódź

amcor

HEXELINE

ATLAS SZTUKI

PZU SA

opus film

Automatyka biurowa Lapis bis

TOYA

99,2 MHz Radio Łódź

TVP ŁÓDŹ

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

URZĄD MIASTA ŁODZI

Teatr posiada urządzenia umożliwiające indywidualny odsłuch akcji scenicznej sfinansowane przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w ramach realizacji programu „PITAGORAS – pomoc osobom z uszkodzeniem słuchu".

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

Teatr Powszechny w Łodzi,
91-069 Łódź, ul. Legionów 21
www.powszechny.pl,
teatr@powszechny.pl